

Анри въздъхна, сбърчи чело. Внезапната смърт на младата невѣста на алеманския императоръ, тъй много на юмняше бързия край на Изабелъ...

Той стана, отиде до прозореца. Тихата южна нощ лѣхаше въ лицето му тежки и сладки ухания.

— На 8 августъ императоръ Отонъ се вѣнча въ Нордхаузенъ съ дъщерята на покойния си врагъ и на 11 сѣщия месецъ, той бѣ вече вдовець. Казватъ, че била отровна отъ нѣкакви си италиянски дами, които Отонъ водилъ по-дире си. Казаха се и други нѣща, ала тѣ сж много невѣроятни.

— Не знамъ защо ми се струва, че и моята Изабелъ загина по сѣщия начинъ, — каза Анри и отново дълбоко въздъхна. — Чудни и невѣроятни изглеждаха причинитѣ съ които обясниха смъртта ѝ.

— Но смъртта на младата императрица Беатриче повлия страшно много на привърженицитѣ на Отонъ, които ючнаха вече да минаватъ на страната на Фридрихъ.

— Кѣде е сега Фридрихъ? — попита Анри.

— Остави жена си за регентка на Сицилия и замина да приеме алеманската императорска корона, която князетѣ на южна Германия му предложили. Боя се, че тази нова вражда нѣма да мине само въ разпри между севернитѣ алемани, които сж съ Отонъ и южнитѣ, които сж съ внука на Фридрихъ Барбароса. На страната на Отонъ се обявяватъ: вуйчо му английскиятъ кралъ Иоанъ, Брабанскиятъ херцогъ, твоятъ племеникъ: Фландърския графъ, заедно съ много други видни князе. А на страната на Фридрихъ е, разбира се, френскиятъ кралъ Филипъ Августъ, щомъ отъ другата страна се е наредилъ най-умразния му врагъ — английскиятъ кралъ. Съ Фридрихъ е и папата.

— А това е най-важното, — каза полека Анри.

— Негово Светейшество поддържаше Отонъ докато той запазваше правдинитѣ на италиянскитѣ земи. Щомъ почна да притѣснява италиянцитѣ, папата го отлжчи отъ църквата и нареди да се избере на негово мѣсто братачеца на покойния Филипъ, младия Фридрихъ.